Nr. 10. Stanisławów, dnia 15. maja 1922. Rok 2

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

I, Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego:

II, Okólniki Województwa do Starostw od 258—285,

Wydział prezydjalny: L. 258. w sprawie opłaty stemplowej za legalizowanie podpisów i pieczęci. —259. Korespodencja telegraficzna z placówkami zagranicznemi. — 260. W sprawie Cz. IV. skorowidza dekretów ustaw rozporządzeń okólników R. Hausnera. — 26 . Udzielenie exequatur Konsulowi Nicaraguy. — 262. Udzielenie exequatur Konsulowi Japonji. — 263. Główny Zarząd Towarzystwa Polskiego Żałobnego Krzyża zezwolenie na kwestę. — 264. Zgromadzenie SS. Felicjanek w Krakowie — zezwolenie na kwestę — 265. Dr. Eugieniusz Wurzian konsul generalny Republiki Austryjackiej z siedzibą we Lwowie — exequatur. — 266. W sprawie terminowego załatwiania spraw paszportowych. — 267. W sprawie dat statystycznych co do ilości rodzin pozostałych po b, wojskowych z b. armji austryjacko-węgierskiej. — 268. Leon Kramer z Tarnowa — przedłużenie licencji na produkcje muzyczne — 269. Kradzież blankietów paszportowych zagranicznych w Komisarjacie Rządu na stoł. m. Warszawę. — 270. Przepisy paszportowe, którymi kierować się mają władze wol. miasta Gdańska przy wykonywaniu kontroli granicznej paszportów obywateli polskich. — 271. Zniesienie prywatnych licencji kinematograficznych. — 272. Zakaz publikowania obrazów z filmów kinematograficznych i reklam obrazowych kinematograficznych.—

Wydział administracyjny: 273. Sprawa obywatelstwa pracowników kolejowych. — 274. Walka z lichwą. — 275. Eksploatacja kolejek wąskotorowych zbudowanych przez b. władze okupacyjne — 276. Naprawa znaków pomiarowych. — 277. Utworzenie Mięszanego Trybunału Rozjemczego w Paryżu dla pretensji między obywatelami polskimi a niemieckimi.

Wydział zdrowia publicznego: 278. Ulgi kąpielowe w państwowych Zakładach zdrojowych. — 279. Leczenie osób znajdujących się w aresztach policyjnych oraz oględziny zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych. — 280. Pomoc lekarska dla fukcjunarjuszy państwowych — 281. Redukcja miejsc sprzedaży napojów alkoholowych.

Wydział rolnictwa i weterynarji: 282. Konie rewindykowane. — 283. Podwyższenie tenuty dzierżawnej za prawo polowania. — 284 W sprawie ułatwień pobierania solanki dla bydła. — 285 Komisja dla ustalenia cen drzewa budulcowego na cele odbudowy.

III Ruch służbowy.

IV. Komunikaty i obwieszczenia.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 28. z dnia 24 kwietnia 1922

Poz. 226. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r, o uposażeniu profesorów i sił pomocniczych naukowych w szkołach akademickich.

Poz, 227. Ustawa z dnia 7 kwietnia br.. o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. postanowień dotyczących podziału na grupy, ze względu na stosunki rodzinne

Poz 228. Oświadczenie rządowe z dnia 8 kwietnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przez Republikę Portugalską porozumienia dotyczącego zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową, podpisanego w Bernie 30-go czerwca 1920 r.

Poz. 230. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj.

Poz. 231. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych.

Nr, 29. z dnia 26 kwietnia 1922.

Poz. 232. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16-go lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 233. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 marca 1922 w przedmiocie wykonania ustawy o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich

Poz. 234. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 10 kwietnia 1922 r. w przedmiocie ustalenia rodzajów kotłów parowych podlegających nadzorowi względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Koleji Żelaznych.

Poz. 235 Rozporządzenie Ministra Koleji Żelaznych z dnia 14 kwietnia 1922 o uzupełnieniu art. 24 przepisów przewozowych obowiązujących na kolejach polskich.

Poz. 237. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 w sprawie wydawania paszportów zagranicznym osobom udającym się za granicę celem pracy zarobkowej

Nr. 30 z dnia 28 kwietnia 1922.

Poz. 238. Ustawa z dnia 31 marca 1922 o podatku od wzbogacenia się które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Poz. 240. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej dotkniętych przez wojnę światową.

Poz 241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 w przedmiocie dyjet i kosztów podróży funkcjonarjuszy policji państwowej.

Poz. 242, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899 oraz części roczniha 1900.

Poz. 243. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 o marynarce wojennej.

Poz. 247. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej.

Poz 248. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1922 o zmianie zakresu działania Izby Skarbowej w Krakowie.

Poz. 249 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 w przedmiocie uzupełnienia §. 12 rozporządzenia z dnia 13-go grudnia 1920 o postępowaniu celnem.

Poz. 250. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 kwietnia o podwyższeniu zagranicznej taryfy listowej.

Poz. 251. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 w przedmiocie uznawania zagranicznych dyplomów lekarskich dla wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem

Nr. 31 z dnia 30 kwietnia 1922.

Poz. 254, Ustawa z dnia 23 marca o uzdrowiskach

Poz. 255. Ustawa z 28 kwietnia 1922 w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 4 lutego 1921 r, o ustanowieniu orderu „ODRODZENIA POLSKI".

Nr. 32. z dnie 5 maja 1922.

Poz. 256. Ustawa z dnia 23-go marca 1922 o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich.

Poz. 257 Ustawa z dnia 27 kwietnia 1922 zmieniająca postanowienia §§. 152 — 162 ustawy dla Kościoła Ewangielicko-Augsburskiego w Królestwie Polskiem z dnia 20 lutego 1849 r.

Poz. 258. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 w sprawie utworzenia Urzędu Marynarki Handlowej w W, M. Gdańsku.

Poz. 261. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 marca 1922 w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

W Monitorze Polskim:

Nr. 101. z dnia 4 maja 1922 r.

Poz, 48 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 w przedmiocie zatwierdzeniu statutu państwowego instytutu farmaceutycznego.

Poz. 50 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 kwietnia 1922 o podwyższeniu opłat za czynności przy sprawdzaniu urządzeń, wymagających dozoru technicznego.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

258.

L. 3951 pr.

Stanisławów, dnia 5 maja 1922.

W sprawie opłaty stemplowej za legalizowanie podpisów i pieczęci.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zawiadamiam Panów Starostów, że po myśli poz. tar. 66 lit. a. aa, i bb, ustawy z dnia 13 grudnia 1862

Dz. u. p, Nr. 89 i art. 17 lit. b L: 1 ust. z 16 lipca 1920 Dz. U. Nr. 73. poz. 498 legalizacja podpisów kierowników Starostw oraz pieczęci Starostw podlega opłacie stemplowej po 10 Mk. od każdego podpisu.

Polecam zatem przy przedkładaniu tego rodzaju podań, zażądać poprzednio od stron znaczka stemplowego na 10 Mk., który luźnie należy dołączyć do podania.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

259.

L. 3961/pr.

Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Korespondencja telegraficzna z placówkami zagranicznemi.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministersterstwo Spraw Węwnętrznych reskryptem z dnia 11 kwietnia 1922 Nr. Pr.—2433 powiadomiło, że władze polityczno - administracyjne I i II instancji na nadsyłane przez polskie placówki zagraniczne w drodze telegraficznej na koszt petentów zapytania z zapłaconą odpowiedzią, odpowiadają zwykłą pocztą i niejednokrotnie po upływie dłuższego czasu co stawia placówki zagraniczne wobec tych petentów w trudne i niemiłe położenie.

Wskutek tego reskryptu polecam przeto Panom Starostom aby zapytania otrzymywane od polskich placówek zagranicznych traktowane były, jako pilne i aby w razie telegraficznej opłaconej odpowiedzi te ostatnie były udzielane również w drodze telegraficznej.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

260.

L. 4125/pr.

Stanisławów, dnia 4 maja 1922.

W sprawie Cz. IV. skorowidza dekretów ustaw, rozporządzeń okólników R. Hasnera.

Do wszystkich Panów Starostów.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana IV część skorowidza dekretów, Ustaw Rozporządzeń i okólników wypracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hasnera. Część IV obejmuje w systematycznem układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od 1 lipca do 31 grudnia 1921.

Ponieważ Cz. I. i II. Skorowidza są rozprzedane zaś Cz. III na wyczerpaniu, przeto ukaże się niebawem nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału, zawartego w tych 3-ech częściach Skorowidza. Podając to do wiadomości Panów Starostów, polecam o treści powyższego zawiadomić reprezentację powiatową i reprezentacje gminne z tem, że wspomnianą wyż część IV. skorowidza nabyć można w Prezydjum Województwa po cenie 350 Mk. za egzemplarz.

Zamówienie z prowincji uskuteczniać będzie Prezydjum Województwa za pobraniem pocztowem, przyczem doliczać się będzie do ceny 350 Mk. rzeczywiste koszta opakowania oraz porto.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

261.

L. 4168/pr. Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Udzielenie exequatur Konsulowi Nicaraguy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem N. Pr. 1302 z dnia 22 kwietnia 1922 zawiadomiło, że Pan Naczelnik Państwa dekretem z 13 lutego 1922 udzielił „exequatur“ Panu Izydorowi Brenningowi w charakterze honorowego Konsula generalnego Republiki Nicaraguy z siedzibą w Warszawie na obszar całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

262.

L. 4169/pr. Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Udzielenie exequatur Konsulowi Japonji.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem Nr. Pr. 3082 z dnia 22 kwietnia br. zawiadomiło, że Pan Naczelnik Państwa dekretem z 8 kwietnia 1922 r. udzielił „exeqwatur“ Panu Nobyjuki Kamei Joshichii w charakterze Konsula Japonji z siedzibą w Warszawie na obszar całej Rzeczypospolitej Polskiej,

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

263.

L. 4343/pr Stanisławów, dnia 4 maja 1922.

Główny Zarząd Towarzystwa Polskiego Żałobnego Krzyża zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 27 kwietnia b.r, Nr. B. P. 1842 powiadomiło, że w myśl § 1. przepisów umieszczonych w Monitorze Polskim z dnia 11 lutego 1921, udziela pozwolenia

na urządzenie przez Główny Zarząd Towarzystwa Polskiego Żałobnego Krzyża w dniach 31/10, 1 i 2 listopada 1922 kwesty po miastach i wsiach b zaboru austr, i rosyjskiego na cele opieki na grobami żołnierskimi pod warunkami zastrzeżonymi w powołanych wyżej przepisach.

Zezwolenie to wydane zostało z tem zastrzeżeniem, że Główny Zarząd T. P. Z. K., jak i osoby przez niego w celach kwestarskich delegowane stosować się będą ściśle do rzeczonych przepisów.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

264.

L. 4344/pr.

Stanisławów, dnia 5 maja 1922.

Zgromadzenie SS. Felicjanek w Krakowie zazwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 27 kwietnia b.r. Nr. B. P. 600 powiadomiło, że w myśl postanowienia §. 1. przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11/2 1922 udziela Zgromadzeniu SS. Felicjanek w Krakowie pozwolenia na przeprowanie jednorocznej kwesty do końca 1922 roku po miastach na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego i austryjackiego na cele związane z działalnością Zgromadzenia z tem zastrzeżeniem, że Zgromadzenie to jak i osoby przez niego dla celów kwestarskich wydelegowane, stosować się będą ściśle do powołanych w wstępie przepisów.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

265.

L. 4345/pr.

Stanisławów, dnia 5 maja 1922.

Dr. Eugeniusz Wurzian konsul generalny Republiki Austryjackiej z siedzibą we Lwowie exequatur.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29 kwietnia 1922 roku Nr. Pr. 3199 zawiadomiło, że Pan Naczelnik Państwa dekretem z dnia 13-go kwietnia 1922 udzielił Panu Eugeniuszowi Dr. Wurzianowi jako Konsulowi Generalnemu Republiki Austryjackiej na obszar Województwa Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie „exequatur“ polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczaniu mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby zaszła tego potrzeba.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

266.

L. 3305/pr.

Stanisławów, dnia 29. kwietnia 1922.

W sprawie terminowego załatwienia spraw paszportowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrzyych wpływają często zażalenia osób prywatnych oraz instytucji handlowo-przemysłowych na postępowanie Urzędów, wystawiających paszporty zagraniczne z powodu przewlekłego załatwienia podań o paszporty zagraniczne.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 31. marca 1922 Nr. 5229 przypominam Panom Starostom obowiązek ścisłego przestrzegania zasady wyrażonej w §. 11 instrukcji paszportowej M. S. W. z 15. kwietnia 1921. Nr. B. B. 490, wedle której paszport zagraniczny winien być w przeciągu 5 dn od daty wniesienia podania wygotowany.

O ile zaś petent przedstawia urzędowe zaświadczenie władz państwowych lub instytucji społecznych o konieczności jak najprędszego wyjazdu lub udowodni to innymi przedstawionymi dokumentami, paszport winien być wydany w ciągu 3-ch dni. W wypadku zaś gdy petent przedstawia urzędowe zaświadczenie centralnych władz państwowych, że natychmiastowy jego wyjazd jest konieczny w związkn z interesami państwowymi — paszport winien być tego samego dnia wydany nawet bez przedłożenia świadectwa kwalifikacyjnego i zaświadczeń Powiatowej Komendy Uzupełnień z powiadomieniem tejże jedynie o motywach wydania paszportu bez zaświadczenia P. K. U.

Zaznaczam jednak, że o momencie wniesienia podania nie decyduje data, w której petent rozpoczął starania u odnośnych władz policyjnych o wydanie świadectwa kwalifikacyjnego lecz data, w której wniósł podanie do Urzędu paszportowego wraz ze wszelkimi załącznikami (świadectwo kwalifikacyjne, zaświadczenie lub zezwolenie władz wojskowych względnie zaświadczenie władz skarbowych o uiszczeniu podatku).

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

267.

L. 3527/pr.

Stanisławów, dnia 29. kwietnia 1922.

W sprawie dat statystycznych co do ilości rodzin pozostałych po b. wojskowych z b. armji austryjacko-węgierskiej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwu spraw wojskowych niezbędne są w związku z wykonaniem ustawy inwalidzkiej z dnia 18. marca 1921 r. Dz. U. Rzp. P. Nr. 32 daty statystyczne odnośnie do ilości rodzin pozostałych po wojskowych b. armji austryjacko-węgierskiej, którzy polegli na froncie bojowym w czasie wojny światowej względnie zmarli wskutek ran lub chorób odniesionych podczas pełnienia służby wojskowej w okresie wojny światowej.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 6. marca b. r. L. A W. 501 polecam Panom Starostom odnośnie do ich powiatów zebrać następujące dane: 1) ilość wdów po wojskowych wspomnianej armji. 2) ilość sierót po tychże wojskowych, 3) ilość sierót zupełnych t. j. takich, których matki także nie żyją, 4) ilość sierót, których matki wyszły powtórnie za mąż, 5) ilość sierót nieślubnych, 6) ilość rodziców ale tylko tych, których polegli wzgl. zmarli synowie byli jedynymi żywicielami.

Dane te przedłożą mi Panowie Starostowie bądź to na zasadzie posiadanych przez siebie ewidencji bądź w drodze ankiety lub innej skutecznej drodze zebranych wiadomości.

Ponieważ w grę wchodzą interesa najwięcej do tkniętej kategorji ludzi walczących notarycznie z nędzą, polecam Panom Starostom sprawę tę traktować z należytą pilnością, sumiennością i starannością.

Wyniki przedłoży mi Pan Starosta bezwarunkowo do końca maja b. r.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

268

L. 4155/pr.

Stanisławów, dnia 4. maja 1922

Leon Kramer—z Tarnowa przedłużenie licencji na produkcje muzyczne.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrzny h reskryptem z 4. lutego 1922 Nr. B. P. 340 przedłożyło Leonowi Kramerowi zam. w Tarnowie ul. Mała Strusina L. 40 pozwolenie na urządzanie produkcji muzycznych w towarzystwie 5 mężczyzn i 5 kobiet w całej Małopolsce z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa na czas do końca grudnia 1922 pod warunkiem ścisłego przestrzegania obowiązujących w tej mierze przepisów i że pozwolenia tego nie będzie odstępował osobom innym, ani też nie będzie się zastępował w tem zarobkowaniu osobami drugiemi.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r.

269.

L 4205/pr.

Stanisławów, dnia 4. maja 1922.

Kradzież blankietów paszportów zagranicznych w Komisarjacie Rządu na stoł. m. Warszawę.

Do wszystkich panów Starostów.

Z biura Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę zostały w dniu 15. marca 1922 skradziono blankiety paszportów zagranicznych wzór Nr. I. w ilości 100 sztuk z następującymi numerami:

Nr. 16751—16775
Nr. 16851—16875
Nr. 16901—16925
Nr. 16976—17000

Paszporty o podanych numerach należy, w razie przydybania, jako nieważne zakwestjonować i przeciwko ich posiadaczom wdrożyć dochodzenia celem ustalenia sposobu, w jaki zostały nabyte, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi Prezydjalnemu Województwa.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r.

270.

L. 4208/pr.

Stanisławów, dnia 8. maja 1922.

Przepisy paszportowe, którymi kierować się mają władze wol. miasta Gdańska przy wykonywaniu kontroli granicznej paszportów obywateli polskich.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 24. kwietnia 1922 Nr. B. B, 5892 podaję niżej do wiadomości Panów Starostów instrukcję, któ-

ą kierować się mają Władze woln. miasta Gdańska przy wykonywaniu kontroli granicznej paszportów obywateli polskich:

DZIAŁ I.

Wskazówki ogólne.

P. 1. Dokumentami podróży uprawniającymi obywateli polskich do przekroczenia granicy są paszporty zagraniczne:

a) wzór Nr. 1,
b) wzór Nr. 1a,
c) wzór Nr. 1b,

P. 2. Charakterystycznemi cechami

A. Paszportów wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b (w odróżnieniu od paszportów wzór Nr. 2.) są:

a) napis na okładce „dowód osobisty",

b) wydrukowano na str. I-szej w językach polskim i francuskim rubryki „obywatel polski" — „citoyem polonais",

c) ilość stronic (32 stron w paszporcie wzór Nr. 1, 40 stron w paszportach wzór Nr. 1a i wzór Nr. 1b.

d) nazwa literowa serji umieszczona na stronie I-szej u góry A, B, D).

B. Paszportu wzór Nr. 2. (patrz punkt 1, 2, 3 Dział V.

a) napis na okładce w polskim i francuskim języku „paszport"—„Passeport",

b) brak na stronie I-szej paszportu rubryki obywatelstwa polskiego,

c) ilość stronic 8,

d) nazwa serji cyfrowa na str. I-szei u góry Serja 1.

P. 3. Paszport wzór 1a jest wprowadzony na skutek potrzeby uczynienia pewnych technicznych zmian w paszporcie wzór Nr. 1, wydanie i drukowanie którego będzie zaniechane po wyczerpaniu zapasów.

Do czasu wydania specjalnych zarządzeń paszport wzór Nr. 1 jest ważny na równi z paszportem wzór Nr. 1a.

Paszport wzór Nr. 1a różni się nieznacznie od paszportu Nr. 1, mianowicie tylko ilością stronic (zawiera on 40 stron, gdy paszport wzór Nr. 1—32 str.) i cokolwiek odmienną treścią i układem napisów na str. 7-mej i 8-mej.

Paszport wzór Nr. 1b różni się od paszportu wzór Nr. 1a tylko tem, że oznaczony jest na górnych połowach stronic od 9-tej do 14-tej włącznie stemplem „wielokrotne zezwolenie zbędne" wraz z podpisem i pieczęcią Władzy uprawnionej do wystawiania paszportu.

P. 4a. Paszporty wzór Nr. 1 i wzór Nr. 1a uprawniają (patrz strona 7 paszportu) do wielokrotnego w ciagu terminu swej ważności przekroczenia granicy w obie strony pod warunkiem uzyskania dla każdego ponownego poza pierwszym wyjazdem wizy (zezwolenia) któregokolwiek z urzędów wystawiających paszporty zagraniczne.

Czyli, że posiadacz paszportu—wzór Nr. 1 czy też wzór 1a przy pierwszym wyjeździe nie potrzebuje mieć na paszporcie zezwolenia (wizy), gdy jednak paszport taki opatrzony jest stemplami przejazdu w obie strony granicy (pierwsze stemple winne być stawiane na str. 8), wówczas paszport ten tylko wtedy daje prawo ponownego przejazdu, gdy udzielone jest na nim zezwolenie (wiza) na ponowny wyjazd (patrz strona od 9-tej do 14-tej włącznie paszportu).

b) Paszport wzór Nr. 1b (oznaczony na wszystkich od 9-tej do 14-tej włącznie stronicach stemplem „wielokrotne zezwolenie zbędne") uprawnia do wielokrotnego w ciągu terminu swej ważności przekraczania granicy bez obowiązku każdorazowego uzyskiwania przed każdym wyjazdem wizy.

P. 5. Paszporty wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b wystawiane są przez Władze administracyjne I-ej instancji (Starostwa, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, Komisarz Rządu na m. Łódź, Komisarz Rządu na m. Lublin, Dyrekcję Policji w Krakowie i we Lwowie.

DZIAŁ II.

Warunki stanowiące o ważności paszportów.

P. 1. Paszporty wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b mogą być uznane za wazne o ile odpowiadają ogólnym następującym warunkom, a mianowicie o ile są:

a) wystawione przez kompetentne władze (patrz poz. 5) Dział I.

b) opatrzone pieczęcią urzędu wystawiającego dokument i podpis osoby upoważnionej do podpisywania w imieniu tego urzędu,

c) zaopatrzone w ostemplowaną pieczęć urzędu wystawiającego fotografię właściciela dokumentu, względnie jego żony (fotografie dopisywanych w paszporcie dzieci są zbędne),

d) podpis osoby dla której dokument został wystawiony względnie dla analfabetów odcisk palca

kciuka) prawej ręki w miejscu na podpis przeznaczonym.

P. 2. W stosunku do paszportów wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b, poza ogólnymi decydującymi o ich ważności warunkami (patrz wyżej p. 1.) winne być zachowane jeszcze specjalne dla tych paszportów warunki, a mianowicie:

A. przy wyjeździe:

a) data terminu ważności paszportu wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a i wzór Nr. 1b uwidocznioną na na str. 3-ciej lub w razie wznowienia (sprolongowania) na str. 5-tej nie może być przekroczona, czyli nie może być wcześniejsza od daty przejazdu przez granicę,

b) zużytkowany już dla przekroczenia granicy w obie strony yaszport wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a (czyli oznaczony już stemplem posterunku granicznego o przejściu granicy) winien być zaopatrzony dla każdego ponownego wyjazdu zagranicę w zezwolenie na ponowny wyjazd, udzielone przez którykolwiek bądź urząd wystawiający paszporty zagraniczne.

Zezwolenia te uwidocznione są ua stroni ach od 9-tej do 14-tej włącznie.

Dla szybkiego zorjentowania się posiadany na zużytkowanym już od kilku przejazdów paszporcie zezwolenie jest ważne tj. czy nie zostało ono zużytkowane dla poprzedniego wyjazdu należy:

a) pamiętać że na każdej ze stronic od 9-tej do 14-tej włącznie jest wyznaczone specjalne miejsce (na górnej połówce stronicy) dla notowania zezwoleń (na dolnej połówce stronicy dla stawiania stempli kontroli granicznej, że obie te połówki przeznaczone dla zafiksowania jednego przejazdu w obie strony—stanowią jakby jedną całość, ponieważ stemple kontroli przy wyjeździe i powrocie winne być stawiane na tej samej stronicy na której udzielone jest zezwolenie, że wykorzystane już dla przejazdu w obie strony granicy zezwolenia winno być skasowane), patrz punkt 4. Dział III.

b) sprawdzić czy znajdujące się na tej samej stronicy co i udzielone zezwolenie na wyjazd obydwie rubryki przeznaczone dla stempli kontroli są już opatrzone stemplami—brak stempla kontroli będzie świadczyć o tem, że z danego zezwolenia właściciel paszportu jeszcze nie korzystał i że przysługuje mu prawo wyjazdu.

Uwaga: Treść punktu b) nie dotyczy paszportu wzór Nr. 1b (posiadającego na swych stronicach od 9-tej do 14-tej włącznie adnotację stemplową „Wielokrotny; zezwolenie zbędne", ponieważ uzyskiwanie każdorazowych zezwoleń na takich paszportach Przed wyjazdem jest w myśl punktu 4b, Dział II, zbędne.

c) na paszportach wzoru Nr. 1a (Nr. 1b oznaczonych adnotacją: „Ważne po uzyskaniu wizy Urzędu Emigracyjnego" konieczną jest wiza tego Urzędu, zaopatrzona urzędową pieczęcią, osoby nie posiadające na takich paszportach tej wizy w żadnym razie nie powinne być dopuszczone do wyjazdu.

B. Przy wjeździe:

Na paszporcie (wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b) w razie wygaśnięcia terminu jego ważności (nwidocznionego na stronicy 3-ciej lub przy wznowieniu na stronicy 5 tej) winno być uzyskane w polskim przedstawicielstwie zagranicą wznowienie (prolongowanie) ważności tego paszportu.

Jednakże niedopełnienie tego obowiązku przez obywatela polskiego nie może być przeszkodą do przekroczenia przez niego granicy (patrz punkt 3b), Dział IV.

DZIAŁ III.

Sposób wykonywania przez posterunki graniczne kontroli paszportów wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b.

P 1. Od każdego obywatela polskiego, zamierzającego przekroczyć w punkcie przejściowym granicę, organy kontroli granicznej obowiązane są zażądać i odebrać dokument podróży, celem dokładnego jego sprawdzenia.

P. 2. Odebrany dokument podróży winien być szczegółowo zbadany:

a) co do swej autentyczności przez sprawdzenie fotografii, gatunku i koloru papieru oraz rysunku i druku, a przy zachodzących wątpliwościach, przez porównanie z posiadanymi wzorami,

b) co do swej ważności w myśl zasad wyszczególnionych w dziale II. niniejszej instrukcji.

P. 3. Każdy sprawdzony i uznany za ważny do przekroczenia granicy dokument winien być ostemplowany właściwym stemplem kontroli stwierdzającym że kontrola danego paszportu została dokonana (osobnym dla wyjazdu, osobnym dla wjazdu) z datą oraz podpisem. Stemple te stawiane są w odpowiednich umieszczonych na dolnych połówka h stronic od 9-tej do 14 włącznie klatkach.

Przyczem przy kontrolowaniu paszportu.

a) przy wjeździe stawia się stempel w lewej klatce, oznaczonej napisem „Wyjazd—Sortie",

b) przy wyjeździe stempel stawia się w prawej klatce oznaczonej napisem „Wjazd—Entree".

Stemple te należy stawiać w kolejności na tej stronicy paszportu, na której jest uwidocznione zezwolenie na dany wyjazd. Czyli: przy pierwszym wyjeździe za danym paszportem zagranicę (zezwolenie zbędne) stawiać je na stronicy ósmej, przy drugim wyjeździe na stronicy dziewiątej, na której u góry uwidocznione jest zezwolenie na dany wyjazd, przy trzecim wyjeździe na stronicy dziesiątej itd.

P. 4. Przy kontroli paszportu wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a obywatela polskiego, powracającego z zagranicy, posterunek graniczny winien przy wystawianiu stempla kontroli skasować to zezwolenie, na zasadzie którego dany obywatel przekroczył granicę (o ile naturalnie był to pierwszy za danym paszportem wyjazd.

P. 5. Na paszporcie wzór Nr. 1b posterunek graniczny stawia każdorazowo stemple kontroli o przekroczeniu granicy bez skasowania górnych połówek stronic od 9-tej do 14 tej włącznie.

P. 6. Zaopatrzony we właściwy stempel kontroli dokument podróży winien być przez organy kontrolujące zwrócony jego właścicielowi.

DZIAŁ IV.

Postępowanie organów kontroli granicznej w stosunku do osób, których dokumenty podróży nie mogły być uznane za ważne.

P. 1. Osoby przekraczające granicę jako obywatele polscy za paszportami wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b wyraźnie fałszywymi lub wzbudzającymi uzasadnione wątpliwości co do swej autentyczności, winne być zatrzymane celem pociągnięcia ich do właściwej odpowiedzialności i poddane rewizji.

P. 2. Osoby, których paszporty wzór Nr. 1, wzór Nr. 1a, wzór Nr. 1b uchybiają warunkom wyszczególnionym w punkcie 1, dział II. nie mogą być dopuszczone do przekroczenia granicy (bądź przy wyjeździe, bądź przy wjeździe.

P. 3. Obywatele polscy, których paszporty uchybiają warunkom wyszczególnionym w punkcie 2., dział II.

a) nie mogą być dopuszczeni do wyjazdu. — Obywateli tych należy poinformować o zauważonych w paszporcie brakach, by mogli oni w odnośnych urzędach braki te naprawić,

b) o ile wracają oni z zagranicy nie mogą być zatrzymani na granicy.

Właściciele takich paszportów winni być dopuszczeni do (powrotnego) przekroczenia granicy przy zachowaniu następujących przez władze kontrolujące formalności:

1). Winien być sporządzony krótki protokół o nieposiadaniu przez właściciela danego paszportu Nr. . . . . wydanego przez . . . . (wznowienia prolongaty) paszportu.

2). W rubryce przeznaczonej dla stempli kontroli winna być uczyniona (pod stemplem) adnotacja: „NIEWZNOWIONY". — Protokół Nr. . . . . . .

3). Protokoł względnie jego odpis winien być odesłany do Pana Komisarza Generalnego w Gdańsku.

DZIAŁ V.

Paszport wzór Nr. 2,

P. 1. Władze administracyjne I. instancji (patrz p. 5. dział I. uprawnione są do wystawiania paszportu wzór Nr. 2. wydawanego tylko dla:

a). obywateli byłego Imperjum Rosyjskiego, którzy nie nabyli innego obywatelstwa.

b). osób nie posiadających obywatelstwa polskiego, a nie przynależnych do Państwa cudzoziemskiego, posiadającego w Polsce swe przedstawicielstwa konsularne.

P. 2. Paszporty wzór Nr. 2 wydawane są tylko na wyjazd z Polski, uprawniają one do powrotu do Polski jedynie w tym wypadku gdy udzielona jest na nich wiza na powrót przez Paszportowy Urząd Krajowy lub Konsulat Polski i gdy naturalnie ważność tej wizy nie wygasła.

P. 3. W stosunku do osób posiadających paszporty wzór N. 2. Władze Wolnego Miasta Gdańska będą stosować swe własne przepisy paszportowe jak w stosunku do cudzoziemców.

Zauważam jednak, iż rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dotyczące wydawania paszportów zagranicznych na wielokrotne w obie strony przekroczenie granicy bez obowiązku każdorazowego wizowania paszportu przed ponownym wyjazdem nie zostało jeszcze dotychczas ogłoszone i że blankiety paszportowe nowej edycji o 40 stronicach mają być wystawiane wedle wzoru Nr. 1. a. i Nr. 1. b. otrzymają Panowie Starostwie w terminie późniejszym.

Panowie Starostowie dopilnują należycie, ażeby przy wystawianiu paszportów zagranicznych zastosowano się ściśle do obowiązujących przepisów oraz do wskazówek powyższej instrukcji, ponieważ wszelkie pod tym względem uchybienia narazić mogą obywa-

teli polskich na niedopuszczenie ich przez władze gdańskie do przekroczenia granicy.

Wojewoda: w. z.

271.

L. 4269/pr.

Stanisławów, dnia 29 kwietnia 1922

Zniesienie prywatnych licencji kinematograficznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wojenne wydarzenia spowodowały tyle nędzy ludzkiej, że ani Rząd nie jest stanie jej uleczyć, ani często ponawiane zbiorowe wysiłki społeczeństwa, — Rzesze całe inwalidów, sierót, wdów wojennych pozostają dotychczas bez zaopatrzenia i stają się coraz groźniejszym balastem społecznem, podczas gdy udzielona wczas pomoc mogłaby niejedną egzystencję taką wyrwać z objęć nędzy i upadku i przywrócić ją społeczeństwu jako jednostkę zrównoważoną i produktywną.

Ponieważ nadające się do wyzyskania w tym celu lukratywne przedsiębiorstwa kinematograficzne znajdują się prawie bez wyjątku w rękach prywatnych, przeto celem umożliwienia skierowania tych dochodów na korzyść zrujnowanych wojną egzystencji zarządzam zniesienie wszystkich prywatnych licencji kinematograficznych z dniem 1 stycznia 1923 i zaznaczam z naciskiem, że prywatni licencjonarjusze żadną miarą nie mogą liczyć na odnowienie ich licencji na rok 1923 oraz lata dalsze. prośby zaś ich w tym kierunku będą a limine odrzucane i nie będą zupełnie brane pod rozwagę. — Zatem Panowie Starostowie zarządzą z dniem 1 stycznia 1923 bezwarunkowo zamknięcie wszystkich lokali kinematograficznych, których właściciele nie otrzymają przed tym terminem za pośrednictwem Starostwa wydanych przez Prezydjum Województwa licencji kinematograficznych na rok 1923. — O tem należy zawiadomić bezzwłocznie imiennie posiadaczy licencji kinematograficznych za rewersami w aktach tamtejszych przechować się mającymi, rzeczą zaś ich będzie zlikwidować do tego czasu swe przedsiębiorstwa. — Równocześnie zawiadomią Panowie Starostowie związki inwalidzkie, towarzystwa opieki nad młodzieżą i t.p., że powinny ewentualnie już obecnie wnosić do Prezydjum Województwa prośby o udzielenie licencji kinematograficznych na rok 1923, jednak z tą stanowczą przestrogą, że nie mogą one być firmantami dającymi pokrywkę dotychczasowym licencjonarjuszom pod grozę natychmiastowego cofnięcia udzielonej licencji.

Gdyby któremu z licencjonarjuszy nie udało się doręczyć intymatu niniejszego reskryptu, doręczenie to zastępuje obwieszczenie reskryptu w dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI, w r.

272.

L. 4270/pr.

Stanisławów, dnia 29 kwietnia 1922.

Zakaz publikowania obrazów z filmów kinematograficznych i reklam obrazowych kinematograficznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Przedsiębiorstwa kinematograficzne wprowadziły w zwyczaj nielegalne publikowanie fotografii, rysunków, plakatów obrazowych, przedstawiających zwłaszcza sceny z filmów dla młodzieży niewłaściwych, drażniąc niemi i pociągając w niezdrowym kierunku ciekawość młodzieży przedewszystkiem szkolnej, która w ten sposób deprawuje się i pogłębia swoje zepsucie wojną spowodowane.

Celem zapobieżenia temu zakazuję wystawiania na widok publiczny zarówno przy wejściu do kinematografów, jak i w innych jakichkolwiek miejscach, lokalach, oknach wystawowych, tablicach obwieszczeń i tp na obszarze całego Województwa wszelkich reklam obrazowych (fotografii rysunków, plakatów, obrazowych) przedstawiających sceny z filmów kinemagraficznych i polecam zakaz ten podać do wiadomości właścicieli odnośnych przedsiębiorstw, jakoteż Policji Państwowej, która ma dopilnować ścisłego zastosowania się licencjonarjuszy do niniejszego zakazu.

Przekroczenia niniejszego zakazu mają być karane według postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30 września 1857 Dz. p.p. Nr. 198, a winnymi przekroczenia stają się i na równi mają być karani tak licencjonarjusz, jakoteż rozszerzyciele i osoby, które zezwalają, by na objektach do nich należących były powyższe obrazy reklamowe umieszczane.— O ile licencjonarjusz zostanie dwukrotnie ukarany prawomocnie, zarządzi Pan Starosta zamknięcie przedsiębiorstwa i przedstawi tutaj równocześnie wniosek na odebranie licencji po myśli §. 26 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 18 września 1912 Dz. p. p. Nr. 191.

Wojewoda: JURYSTOWSKI. w r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

273.

L. 3499/IIa.

Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Sprawa obywatelstwa pracowników kolejowych.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek poruszonych wątpliwości, czy stale mianowani pracownicy Kolei Państwowych nabywają obywatelstwo polskie na podstawie art. 4. ustęp 5. ustawy z 20 stycznia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44 oraz art. 5 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 14 kwietnia 1922 Nr. AE. 1962/22 uzupełniając p. 28 instrukcji z dnia 8 sierpnia 1920 Nr. A. P. 2778/5 wyjaśnia:

Stanowisko prawno - państwowe pracowników kolei państwowych nie zostało dotychczas ustalone żadnym przepisem prawnym. W szczególności do pracowników tych nie stosuje się „Tymczasowych Przepisów służbowych dla Urzędników Państwowych" z dnia 11 czerwca 1918 Dz. Pr. Nr. P. Nr. 6 poz. 13 a ustawą z dnia lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 430 nie określa osób tych, ani wogóle jako urzędników ani w szczególności jako urzędników państwowych lecz jako pracowników kolei państwowych.

Wobec tego pracownicy ci nie mogą być uważani za piastujących urząd w polskiej cywilnej służbie państwowej i nie można stosować do nich przepisu art. 4 ustęp 5 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 i art. 5 rozporządzenia z dnia 1 czerwca 1920. Nie odnosi się to jednak do pracowników Ministerstwa Kolei Żelaznych oraz Prezesów Dyrekcji Kolejowych i ich zastępców miaoowanych na podstawie tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 i pobierających uposażenie służbowe na podstawie ustawy z 13 lipca 1920 r. Dz Urz. Nr. 65 poz. 429.

Wojewoda: JURYSTOWSKI, w. r.

274.

L. 3248/IIb.

Stanisławów, dnia 1 maja 1922.

Walka z lichwą.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. przekazane zostały Ministerstwu Spraw Wewnętrznych pewne uprawnienia zlikwidowanego Ministerstwa Aprowizacji. Do tych uprawnień, a zarazem obowiązków należy przedewszystkiem zwalczanie powszechnego w czasie powojennym dążenia do ciągnięcia nadmiernych zysków, ze strony handlarzy a nawet producentów przy sprzedaży przedmiotów pierwszej potrzeby. Jako podstawę prawną ma Ministerstwo Ustawę o walce z lichwą i oparte na niej Rozporządzenie Rady Ministrów o komisjach do badania cen i zysków.

Z nadsyłanych sprawozdań z publikacji i interwencji poselskich przekonało się Ministerstwo, że władze powiatowe nie wywiązują się należycie z tego ważnego zadania i popełniają pewne niewłaściwości przy ściąganiu nadużyć w dziedzinie cen za towary.

Przedewszystkiem więc podnoszonem jest jednostronne stosowanie przepisów powołanych ustaw tak przez powiatowe Komisje badania cen jak zwłaszcza przez organa wykonawcze policyjne. Ściga się wszędzie z wielką gorliwością nadmiernie wysokie ceny na produkty żywnościowe, a pomija się nieraz prawie zupełnie lichwiarskie ceny na skóry, mydło i t. p. produkty rękodzieła i przemysłu — Wywołuje to zupełnie zrozumiałe rozgoryczenia u producentów - rolników, zwłaszcza drobnych, na których przedewszystkiem odbija się gorliwość organów policyjnych w tępieniu cen lichwiarskich. Następnie podnieść należy, że energja tak Komisji, jak i policji, idąc po linji najmniejszego oporu skierowuje się przeciwko drobnym producentom, gospodyniom wiejskim, przynoszącym na targi miejskie owoce swego gospodarstwa.

Ministerstwo otrzymuje wiadomości, że przytem popełnianie są rzekomo nadużycia w ten sposób, że skonfiskowany towar zostaje sprzedawany nieraz po cenie wyższej od tej, z powodu której został właśnie skonfiskowany.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznpch z 8 kwietnia 1922 Nr. S. A. 299 zwracam uwagę Panów Starostów na wszystkie powyższe okoliczności i polecam odwołując się do mego reskryptu ż 14 grudnia 1921 L. 3165 aby użył całego swego wpływu i energji, aby sprawę zwalczania lichwy towarowej, a więc i drożyzny skierował na właściwą drogę, a winnych przekroczenia pociągał do surowej odpowiedzialności karnej, gdyż pociąganie do odpowiedzialności drobnych wytwórców nabiału— na czem przeważnie wyczerpuje się działalność władz miejscowych to nie jest rozwiązanie zagadnienia lichwy towarowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI, w. r.

275.

L. 3354/II. c.

Stanisławów, dnia 25 kwietnia 1922.

Eksploatacja kolejek wąskotorowych zbudowanych przez b. władze okupacyjne.

Do wszystkich Panów Starostów, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Państwowych Urzędów wodnych i drogowych i Komend Pow. Policji Państwowych.

Na podstawie ustawy Sejmowej z 14 grudnia 1920 art. 7. dz. ust. Nr 3. poz. 5. z r. 1921 (przeszły wszystkie kolejki wąskotorowe zbudowane przez b. władze okupacyjne pod Zarząd M. K. Z.) Dz. urzęd. M. K. Z. Nr. 11. z 10 kwietnia 1921.

Kolejkami temi oraz materjałami i taborem z rozebranych kolejek zarządza zatem wyłącznie M. K. Z względnie Dyrekja Kolejowa w porozumieniu z M K.Z. Tylko Kolejki eksploatowane przez inne Ministerstwa, urzędy, instytucje lub mocą umowy przez osoby prywatne, pozostają na razie do czasu ostatacznej decyzji M. K. Z. w ich eksploatacji.

Dyrekcja Koleji Państwowych w Stanisławowie oznajmiła pismem z 17 kwietnia 1922. l. 10/III/139, że sama nie może wszędzie zająć się zbiórką tych materjałów i uważa za korzystne zajęcie się tą sprawą także przez inne urzędy Państwowe pod warunkiem jednak aby przytem stosowano się ściśle do wymienionej na wstępie ustawy sejmowej.

O ileby zatem który z Urzędów zajął się zbiórką tych materjałów, należy uzyskać zgodę Ministerstwa Koleji Żelaznej na objęcie tych materjałów w posiadanie a po ukończeniu zbiórki i zwózki do urządzonych składowisk uwiadomić o tem Dyrekcję Koleji Państwowych która zarządzi opis, oszacowanie i oddanie tych materjałów.

Przypomina się też, że jak to już okólnikiem z 1 listopada 1921 l. 2575/II.c. polecono, obowiązkiem jest Panów Starostów czuwać aby materjały kolejowe, jak długo nie obejmie ich w posiadanie Zarząd Wojskowy lub kolejowy nie zostały rozkradzione lub ukryte.

O tych materjałach należy donosić Dyrekcji Koleji Państwowych i Dowództwu Okręgu Korpuśnego VI we Lwowie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

276.

L. 3451/IIc.

Stanisławów, dnia 1 maja 1922.

Naprawa znaków pomiarowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Okólnikiem z 31 grudnia 1921 L. 3863/II c. wydałem zarządzenie celem ochrony znaków pomiarowych.

Obecnie zaznaczam, że o ile chodzi o naprawę lub odnowienie zniszczonych znaków pomiarowych należy zwracać się do Urzędu ewidencyjnego katastru gruntowego, gdyż tylko ten Urząd ma stałe punkta tryangulacyjne w swojej ewidencji.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

277.

L. 3500/IIc.

Stanisławów, dnia 4 maja 1922.

Utworzenie Mieszanego Trybunału Rozjemczego w Paryżu dla pretensji między obywatelami polskimi a niemieckimi.

Okólnik Nr. 50.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według reskryptu Ministerstwa Spraw Zagranicznych z 7 marca 1922 Nr. D. III 1699/22 udzielonego mi reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 23 kwietnia 1922 Nr. AO. 1344 ustanowiony przez art. 304 Traktatu Wersalskiego, Mieszany Trybunał Rozjemczy polsko-niemiecki został już zorganizowany w Paryżu, przy ul. Varenne Nr. 57.

Trybunał sądzi w składzie 3-ch członków i wyroki jego są ostateczne (art. 304 litera g) Trakt. Wers).

Kompetencja Trybunału na zasadzie Traktatu Wersalskiego ustalona została jak następuje:

I.

Art 304 litera b) ustęp 2 Trakt. Wers. Wszelkie spory, niezależnie od ich charakteru, tyczące sią umów, zawartych przed 10 stycznia 1920r. (t.j. przed uprawomocnieniem się Tr. Wers.) pomiędzy obywatelami polskimi, a niemieckimi (przez obywateli rozumieć należy zarówno osoby fizyczne jak i prawne) z wyjątkiem sporów, które stosownie do ustaw polskich podlegają kompetencji sądów polskich (np. sprawy, tyczące się nieruchomości w Polsce położonych) Polak będzie mógł wnieść sprawę do Mieszanego Trybunału Rozjemczego o ile prawo polskie temu się nie sprzeciwia.

UWAGA: Aczkolwiek w b. Kongresówce (przed okupowaniem kraju przez Niemców) władze rosyjskie

nie ogłosiły formalnego zakazu utrzymywania stosunków handlowych z Niemcami, wszakże wobec praktyki rosyjskiej oraz ukazów i rozporządzeń rosyjskich, ograniczających prawa obywateli niemieckich, należy przyjść do wniosku, że stosunki handlowe, b. obywateli rosyjskich z b. Królestwa Polskiego były przeciwne prawu. Wskutek tego i w myśl art. 299 Traktatu Wersalskiego oraz §. 1 aneksu do art. 303 T. W. uznać należy, iż umowy zawarte między obywatelami polskimi, b. poddanymi rosyjskimi z jednej strony, obywatelami niemieckimi z drugiej strony są nieważne od chwili wypowiedzenia wojny między Rosją a Niemcami (a w każdym razie od 15 listopada st. st. 1914 roku w którym to dniu wyszedł ukaz b. cesarza Rosji, zabraniając wydawania obywatelom niemieckim pieniędzy i drogocenności i ustanowiono nad przedsiębiorstwami niemieckiemi kontrolę.

Następujące jednak umowy nie są unieważnione na zasadzie Traktatu Wersalskiego

1) Art. 299. litera a: Umowy, dotyczące długów, lub innych zobowiązań pieniężnych, wynikłych z wykonania pewnej czynności lub zapłaty, przewidzianej przez te umowy.

2) Aneks do art. 303. § 2 punkt a: Umowy, mające na celu przelew prawa własności dóbr i majątków ruchomych i nieruchomych, gdy prawo własności już zostało przelane albo przedmiot został wydany zanim jeszcze strony stały się nieprzyjaciółmi.

3) Aneks do art 303 §. 2 punkt b: (Dzierżawy najem i obietnica najmu.

4) Aneks do art. 303 §. 2 punkt c: Umowy hipoteczne zastawu ruchomego (gage) oraz zastawu (nantissement).

5) Aneks do art. 303 punkt d §. 2 Koncesje, dotyczące kopalń, kamieniołomów lub pokładów mineralnych.

6) Aneks do art. 303 §. 2 punkt e: Umowy zawarte przez osoby prywatne z państwami, prowincjami, gminami miejskiemi, lub innemi analogicznemi osobami prawnemi o charakterze administracyjnym, oraz koncesje, dane przez wymienione Państwa, prowincje, gminy miejskie lub inne analogiczne osoby prawne o charakterze administracyjnym.

7) Aneks do art. 303 §. 11 Umowy, ubezpieczenia na życie.

8) Artykuł do art. 303 §. 16 Umowy ubezpieczenia morskiego w których ryzyko rozpoczęło biec przedtem. nim strony stały się nieprzyjaciółmi.

II.

Art. 300 punkt d. Sprawy o odszkodowanie, względnie przywrócenie praw naruszonych w razie, gdy umowa została unieważniona, bądź wskutek tego, iż strona nie wypełniła pewnego postanowienia (zastrzeżenia) umowy, bądź, iż strona skorzystała z prawa, ustalonego w umowie.

UWAGA: W tym wypadku nawet dla Polaka jedynie właściwym jest Miesz. Tryb. Rozj., a nie Sąd polski.

III.

Art. 300 punkty b, c, e. Sprawy o przywrócenie praw, względnie o odszkodowania obywateli polskich w razach, gdy wskutek niespełnienia jakiejś czynności, formalności lub zastrzeżenia podczas wojny zarządzono na terytorjum niemieckiem lub na terytorjum, które uległo najazdowi lub okupacji niemieckiej, jakkolwiek środki egzekucyjne, które wyrządziły, szkodę obywatelowi polskiemu, o ile sprawa nie podlega właściwości Sądu polskiego.

IV.

Art. 302 ustępy 2, 3 i 4. Sprawy o przywrócenie praw, zwględnie o odszkodowanie obywateli polskich, poszkodowanych przez orzeczenia sądów niemieckich, o ile w czasie postępowania w sprawie Polak nie mógł się bronić.

V.

Art. 305. Sprawy obywateli niemieckich i polskich o odszkodowanie w razie, gdy właściwy sąd krajowy wydał lub wydaje wyrok w sprawie przewidzianej przez Działy IV, V lub VII części X Traktatu Wers niezgodny z postanowieniami tych Działów i jedna strona ponosi szkodę. Na żądanie Polaka Miesz. Tryb. Rozj. może odszkodowanie przyznać w ten sposób, iż strony przywróci do stanu w jakim sie znajdowały przed wyrokiem, wydanym przez sąd niemiecki.

UWAGA: Przez właściwy Sąd należy rozumieć zarówno sąd niemiecki (również i Reichsgericht) lub okupacyjny, jak i Sąd polski, (również Sąd Najwyższy).

VI.

Art. 297. litera e i f. Sprawy z powodu reklamacji Polaków o restytucję mienia, względnie o wynagrodzenie szkody lub straty, wyrządzone na terytorjum Niemiec w granicach z 1 sierpnia 1914 r. w ich

majątkach, prawach, i udziałach, również w spółkach, w których byli zainteresowani, przez zastosowanie „wyjątkowych zarządzeń wojennych“ lub środków wykonawczych“ na powyższem terytorjum Niemiec.

Restytucja majątku Polaka właściciela majątku, prawa i udziału co do którego zarządzono „środki wykonawcze“ na terytorjum niemieckiem, zostanie dokonana, o ile majątek istnieje jeszcze in natura.

UWAGA: Pod wyjątkowemi zarządzeniami wojennemi“ należy rozumieć zarządzenia wszelkiego rodzaju, co do majątków Polaków, których celem było bez naruszenia własności odjąć właścicielom możność rozporządzenia majątkiem (nadzór, przymusowa administracja, sekwestr, rekwizycja, zajęcia i tp.) §. 1 aneksu do art. 298.

Pod środkami wykonawczymi“ rozumieć należy zarządzenia naruszające własność i zmierżające do przekazania mienia Polaków w całości lub w części innej osobie bez zezwolenia właściciela (zarządzenie sprzedaży, likwidacji przejścia własności anulowanie tytułów, wywłaszczenia, konfiskaty i tp. (§. 3. aneksu do art. 298).

VII.

Art. 298. Sprawy o przywrócenie stanu prawnego zwróconego mienia w jakim się znajdowało ono bezpośrednio przed zastosowaniem wyjątkowych zarządzeń wojennych, lub środków, wykonawczych, oraz sprawy o odszkodowanie w razie zastosowania przez Niemcy środków, naruszających prawo własności obywateli polskich, które to środki nie były stosowane do obywateli niemieckich.

VIII.

Art. 297 litera j. Sprawy o zwrot opłat i podatków od kapitałów pobranych przez Niemcy od majątków praw i udziałów obywateli polskich, począwszy od 11 listopada 1918 do 10 kwietnia 1920 r. lub gdy chodzi o majątki, prawa i udziały poddane wyjątkowym zarządzeniom aż do chwili restytucji.

IX.

Art. 297 litera h. 2^0 ustęp 2 i art. 92 art 4 Nr. 2. Sprawa z tytułu reklamacji obywateli niemieckich i odszkodowanie z powodu zlikwidowania ich majątku przez Rząd Polski w razie gdy warunki sprzedaży lub zarządzenia Rządu Polskiego, nieprzewidziane przez ogólne ustawodawstwo polskie odbiły się niesłusznie na cenie.

UWAGA: Pod „ogólnem ustawodawstwem polskim“ należy rozumieć wszelkie ustawy i rozporządzenia, wydane w przedmiocie likwidacji mienia obywateli niemieckich w POLSCE.

X.

Art. 310 Sprawy o ustalenie warunków, pod którymi rozwiązana przez wypowiedzenie wojny umowa odstąpienia użytkowaniania (licencji) praw własności przemysłowej, lub reprodukowania dzieł literackich i artystycznych ma być odmówiona, jeżeli chodzi o prawa nabyte na zasadzie prawodawstwa niemieckiego.

Regulamin procesowy Mieszanego Trybunału Rozjemczego Polsko-niemieckiego, zawierającego przepisy procesowe, został wypracowany przez Trybunał i ogłoszony (jako oświadczenie rządowe z 3 listopada 1921 w Dz. Ustaw R. P. Nr. 90 1921 roku poz. 670).

Zgodnie z powyższym Regulaminem językiem Trybunału jest język francuski, wszakże dopuszczony jest język niemiecki (art 4.) przy wnoszeniu skargi do Trybunału należy opłacić wpis stały w ilości 100 fr. franc. i 1 fr. od każdych 1000 fr. wartości powództwa (art. 22 wpis może być złożony do P. K K. P.

Przy Trybunale Rozjemczym działa Ajent Rządu Polskiego Zgodnie z powołanym Regulaminem procesowym, ajent Rządu Polskiego.

1) ma zapewnić wykonanie wyroków Trybunału na obszarze Państwa Polskiego, stosownie do art. 304 litera 9 Trakt. Wers. (art. 67 Regulaminu proces).

2) W razie gdy miejsce zamieszkania pozwanego Polaka jest niewiadomem, ma on to stwierdzić, poczem na skutek rozporządzenia Prezydenta Trybunału ma on zarządzić doręczenie powództwa stosownie do ustaw polskich (art. 25 Regul. proces.)

3) Wykonywa decyzję Trybunału co do zarządzenia środków zachowawczych i zawiadamia o nich stronę, dotkniętą tym środkiem (art. 45 Regulam. proces.).

4) Wzywa świadków na przesłuchanie (art. 49. Regul. proces.).

5) Jest organem pośredniczącym przy doręczaniu rekwizycji Trybunału mających na celu przesłuchanie świadków przez sądy polskie (art. 51 Regulam. proces.)

Polecam Panom Starostom, aby o treści niniejszego obwieszczenia zawiadomili gminy stanowiące ośrodki handlowo - przemysłowe, oraz te, w których istnieje lub było silniej rozwinięte osadnictwo niemieckie a to z uwagi na mogące istnieć pretensje z tytułu umów z Niemcami.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO

278

L. 1318/VI.

Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Ulgi kąpielowe w państwowych Zakładach zdrojowych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Podając poniżej odpis rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z 6 marca 1922 w sprawie przepisów o udzielenie ulg w państwowych Zakładach zdrojowych, polecam Starostwom zawiadomić o tem mieszkańców.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922.

W przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 maja 1919 dotyczącego przepisow o udzielaniu ulg w państwowych Zakładach Zdrojowych.

Par. 1.

P. 1. rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 maja 1919 r. dotyczącego przepisów o udzielaniu ulg w państwowych Zakładach Zdrojowych („Monitor Polski" Nr. 110) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Minister Zdrowia Publicznego udziela w państwowych Zakładach zdrojowych osobom niezamożnym, których zdrowie wymaga przeprowadzenia kuracji zdrojowej, w wypadkach wyjątkowych kąpieli ulgowych, t.j. za połowę ceny lub bezpłatnych".

Par. 2.

Punkt 10 wzmiankowanego w par. 1 rozporządzenia zostaje uchylony.

Pozostałe przepisy tego rozporządzenia zachowują nadal moc obowiązującą.

Par. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publ.
(—) CHODŹKO.

279.

L. VI.1531.

Stanisławów, dnia 25 kwietnia 1922.

Leczenie osób znajdujących się w aresztach policyjnych oraz oględziny zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 23 marca 1922 Nr. adm. $\frac{9198/22}{901}$ wydało następujące wyjaśnienie w sprawie:

1) Leczenia osób znajdujących się w aresztach policyjnych, 2) orzekania o stanie zdrowia aresztowanych, podejrzanych o chorobę umysłową, 3) dokonywania oględzin zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych o przyczynach śmierci:

Ad 1) Udzielanie pomocy lekarskiej osobom znajdującym się w aresztach policyjnych, należy do obowiązków magistratów względnie gmin (Zasadn. Ust. Sanit. z dnia 19 lipca 1919 art. 3 p. 6 Dz. Ust. Nr. 63) poz. 371) o ile aresztowany wskutek ubóstwa nie może sam uiścić opłaty za pomoc lekarską Dekret o sam. z dnia 4 lutego 1919 Art. 11 p. 6 Dz Ust .Nr.13 poz.140).

Ad 2 i 3) Czynności sanitarno-policyjne jak to orzekanie o stanie zdrowia osób zatrzymanych w aresztach policyjnych, podejrzanych o chorobę umysłową oraz dokonywanie oględzin zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych o przyczynach śmierci, należą do obowiązków lekarzy powiatowych a w miastach wydzielonych z powiatów do organów komunalnych.

O tem zawiadamia się Starostwo celem wydania stosownych zarządzeń.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

280.

L. 1589/VI.

Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Pomoc lekarska dla funkcjonarjuszy państwowych.

Okólnik Nr. 49.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 18 kwietnia 1922 Nr. P. O.—3239 wyjaśniło, że prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej-stosownie do §. 2.

punkt a) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 posiadają wszyscy czynni funkcjonarjusze państwowi, powołani do służby przez nominację a więc wszyscy ci, których służba nosi charakter publiczno-prawny, zarówno więc urzędnicy definitywnie mianowani, jak i pracownicy, pozostający, na próbnej, względnie prowizorycznej służbie. Pracownicy kontraktowi natomiast, których służba ma charakter prywatno-prawny prawa do bezpłatnej pomocy lekarskiej nie posiadają.

Również nie posiadają prawa do korzystania z bezpłatnej pomocy lekarskiej rodzice funkcjonarjuszów państwowych. W kartach porady należy zatem skreślić wyrazy „ojciec, matka".

Co do leczenia szpitalnego, należy urzędom i instytucjom państwowym zwrócić uwagę, że o ile urzędnik państwowy życzy sobie być umieszczonym na kl.-II lub i I. może to uzyskać za złożeniem w szpitalu różnicy między opłatą najniższą a opłatą przewidzianą dla danej wyższej klasy.

Podając to do wiadomości poleca się Starostwu zawiadomić o tem wszystkie urzęda państwowe.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

281.

L. 1639/VI.

Stanisławów, dnia 3 maja 1922.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tutejszym okólnikiem z dnia 8 kwietnia 1922 L. VI.1284 polecam Panu Staroście przypilnować, by powiatowa Komisja do walki z alkoholizmem rozwinęła żywą działalność tak, by redukcja i likwidacja zredukowanych miejsc sprzedaży napojów alkoholowych została ukończoną do końca roku 1922.

W miarę postępu prac Komisji należy przedkładać tu peryodyczne sprawozdania.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

282.

L. 285/VII.

Stanisławów, dnia 29 kwietnia 1922.

Konie rewindykowane.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 7 stycznia 1922 L. 4112 poleca się Starostwu sprawdzić niezwłocznie we właściwy sposób, czy względnie kiedy nadeszły do tamtejszego powiatu jakie konie rewindykowane z Niemiec.

W danym razie oraz o ileby w przyszłości konie takie nadeszły do powiatu, zechce Starostwo utrzymać je w ewidencji a nadto zarządzić zbadanie ich w miejscu siedziby Starostwa przez referenta weterynaryjnego tak co do stanu zdrowia jak i utrzymania i t. p.

Sprawozdanie referenta weterynaryjnego o wyniku badania tych koni ewentualnie innych spostrzeżeniach zechce Starostwo przedłożyć do 15 czerwca b. r.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

283.

L. 2307/VIIa.

Stanisławów, dnia 25 kwietnia 1922.

Podwyższenie tenuty dzierżawnej
za prawo polowania.

Do wszstkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zauważyło reskryptem z 10 kwietnia 1922 Nr. 1511/W.Pr., że umowy dzierżawne prawa polowania na gruntach rustykalnych w województwach małopolskich zawarte przed 1 stycznia 1920 przewidują tenuty dzierżawne w stosunku do dzisiejszej wartości waluty polskiej nieprawdopodobnie nizkie.

W umowach prawomocnych, wykonywanych lojalnie przez dzierżawców czynsz dzierżawny mógłby być zwiększony wyłącznie w wypadkach uzyskania na to zgody dzierżawcy terenu łowieckiego.

W przekonaniu że większość dzierżawców płacących niepomiernie nizką tenutę w zrozumieniu swych obywatelskich obowiązków zechce zgodzić się dobrowolnie na płacenie podwyższonego czynszu dzierżawnego odpowiadającego zmiejszonej sile kupczej marki polskiej—polecam Panu Staroście wezwać dzierżawców polowań w tamtejszym powiecie, ażeby ci zgodzili się dobrowolnie na podwyższenie czynszu dzierżawnego na pozostający jeszcze okres dzierżawy i dołożył starań aby podwyżka czynszu przyszła do skutku.

O poczynionych w tej mierze zarządzeniach i o skutku tychże doniesie mi Pan Starosta do 4-ech tygodni.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

284.

L. 2441/VII.

Stanisławów, dnia 2 maja 1922.

W sprawie ułatwień pobierania solanki dla bydła.

Do wszystkich Panów Starostów.

W sprawie ułatwień przy pobieraniu solanki dla bydła oznajmiła Izba Skarbowa we Lwowie, że prawie wszystkie gminy położone w Okręgach Skarbowych kołomyjskim i stanisławowskim, których łąki i pastwiska wydają niedostateczny lub nikły plon siana, lub pasza dla bydła wymaga poprawy przez dodanie solanki, korzystały z zezwoleń na pobór solanki ze źródeł solnych według norm ustanowionych instrukcją byłego austr. Ministerstwa Skarbu z roku 1909 do grudnia 1921 bezpłatnie a od grudnia 1921 począwszy korzystają wskutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z 6 listopada 1921 L 6878 za opłatą, którą Ministerstwo Skarbu ustanowiło w wysokości 5% każdorazowej ceny warzonki w wysokości 350 Mk. za jeden hektolitr solanki.

Na prośby wielu gmin wnoszonych już tu bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu już to do dotyczącej Dyrekcji Okręgów skarbowych względnie do tutejszej Izby Skarbowej zapewne pod rygorem wrogiej agitacji jakoby przez ustanowienie opłaty za solankę naruszono prawa ludności w użytkowaniu dobra publicznego od dawna od byłego rządu austr. nabytego o zupełne uwolnienie od opłaty za pobieraną solankę upoważniło Ministerstwo Skarbu reskryptem z 3 marca 1922 L. 236/W.III. tut. Izbę Skarbową w wypadkach szczególnie uwzględnienia godnych do obniżania wyżej wymienionej ceny solanki do połowy t j. do 50% zatem obecnie do kwoty 175 Mk. z zastrzeżeniem jednak, że z ulgi tej może korzystać tylko najbiedniejsza ludność.

W wypadkach tedy uwzględnienia godnych po przeprowadzeniu ścisłych dochodzeń zezwala Izba Skarbowa proszącym gminom tylko dozwolonej zniżonej opłaty na pobór solanki dla bydła. Za bezpłatnym poborem solanki jednak ze względu na interes Skarbu Państwa Izba Skarbowa się nie oświadcza i przedkłada tego rodzaju prośby Ministerstwu Skarbu do postanowienia.

O powyższem wyjaśnieniu Izby Skarbowej polecam Panu Staroście podać do wiadomości Kół interesowanych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

285.

L. 2505 VIIa.

Stanisławów, dnia 28 kwietnia 1922.

Komisja dla ustalenia cen drzewa budulcowego na cele odbudowy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie art. 1 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 2 stycznia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 10 ustanawiam następujące ceny za 1 m³ drzewa budulcowego na pniu w okręgu tutejszego Województwa:

Klasa grubości według średnicy w połowie długości.	Świerk, jodła i osika			D ą b			UWAGA
	I	II.	III.	I	II.	III.	
do 20 cm.	1800	1400	1200	2850	2500	2150	za miesiące styczeń i luty 1922 r.
od 21 cm. do 30 cm.	2000	1530	1300	3600	3000	2400	
nad 30 cm.	2250	1670	1400	4400	3650	3050	
do 20 cm.	2700	2100	1800	4300	3750	3250	za miesiące marzec i kwiecień 1922.
od 21 cm. do 30 cm	3000	2300	1950	5400	4500	3600	
nad 30 cm.	3300	2500	2100	6500	5500	4400	

Okręg Województwa dzielę według klas wartości w sposób następujący:

Do klasy I. zaliczone powiaty: Horodenka i Śniatyn

Do klasy II. zaliczone powiaty: Dolina, Kałusz, Kołomyja, Rohatyn, Stanisławów, Stryj, Tłumacz i Żydaczów.

Do klasy III. zaliczone powiaty: Bohorodczany, Kossów, Nadwórna, Peczeniżyn, Skole i Turka

Ceny ustanowione za materjał budulcowy a uwidocznione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydanego w lasach oddalonych conajwyżej o 5 km. od stacji kolejowej, przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych od stacji kolejowej od 5—10 km. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką przy odległości 20—30 km 25% zniżką a przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam Panom Starostom, ażeby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem iż przeciwko ustanowionym cenom przysługuje im prawo odwołania się do Ministra Robót Publicznych w ciągu dni 14-stu, licząc od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda: w. z SZWEDZICKI w. r.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Stanisława Szeligowskiego z Województwa Stanisławowskiego do Województwa Krakowskiego.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Aleksandra Padlewskiego z Peczeniżyna do Rohatyna i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Sekretarza Namiestnictwa Józefa Kostrzewskiego z Bohorodczan do Peczeniżyna i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Sekretarza Namiestnictwa Romana Frankowskiego z Rohatyna do Turki i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Zygmunta Dembowskiego ze Śniatyna do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Województwie.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych powierzył kierownictwo Starostwa w Śniatynie Sekretarzowi Namiestnictwa Janowi Tyszkowskiemu.

Pan Wojewoda przyjął do służby w obrębie Województwa Czesława Tadeusza Piątkiewicza p. o. urzędnika VII stopnia w Województwie Wołyńskiem i nadając mu VIII stopień służbowy, przeznaczył go do służby przy Starostwie w Żydaczowie.

Pan Wojewoda dopuścił Stanisława Galińskiego słuchacza praw do konceptowej służby przygotowawczej przy władzach politycznych i przeznaczył go do służby przy Województwie w Stanisławowie.

Pan Wojewoda dopuścił Wincentego Tadeusza Jana 3. im. Skałkę do służby przygotowawczej przy władzach politycznych i przeznaczył do służby przy Starostwie w Tłumaczu.

Pan Wojewoda dopuścił Jarosława Wiktora Hasiewicza do konceptowej służby przygotowawczej przy władzach politycznych i przeznaczył do służby przy Starostwie w Kałuszu.

I.
Komunikaty i obwieszczenia.

Województwo Stanisławowskie.

L. 3379. II. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 26 kwietnia 1922.

OGŁOSZENIE.

1). Józef Andrychowicz w roku 1890 syn Grzegorza i Anny, nauczyciel w Nadwórnie.

2). Michał Litaniuk ur. 1897, gospodarz rolny, Aleksander Litaniuk ur. 1899 porucznik res. W. P., Mikołaj Litaniuk ur. 1875 rolnik, Andrzej Litaniuk ur. 1880 rolnik i Józef Litaniuk ur. 1872 funkcjonarjusz Kolei Państw. synowie Michała i Eudokji w Knihininie

3). Bazyli Djabełko, ur. w r. 1889, syn Eliasza i Zofji, st. post. pol. p. w Kołomyji.

4). Franciszek Zimmermann ur. w r 1880, syn Jana i Julji, maszynista kolei p. w Knihininie.

5). Eugenja Klarsfeld ur. w r. 1891 urzędn pryw. i Ernestyna Janina 2 im. Klarsfeld ur. w r. 1895 naucz. gimn. córki Seliga i Szandli w Stryju.

6). Marja Pohrybiennyk ur. w r. 1899 córka Jeleny prywat. w Rybnie.

7). Marja Srajczuk, ur. w r. 1906 córka Piotra i Warwary, uczen. seminar. naucz. w Horodence.

8). Meszulem Schneeberger ur. w r. 1887 syn Gołdy, kupiec w Kołomyji.

9). Iwan Capun ur. w r. 1881 syn Stefana i Pelagji, robotnik rolny w Dolinie, wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego a to:

1). Józef Andrychowicz na Androwski.

2). Michał Litaniuk, Aleksander Litaniuk, Mikołaj Litaniuk, Andrzej Litaniuk i Józef Litaniuk, na Litoński.

3). Bazyli Djabełko na Dański,

4). Franciszek Zimmermann na Pokojowski.

5). Eugenja Klarsfeld i Ernestyna Janina 2 im. Klarsfeld na Szczerski.

6). Marja Pohrybiennyk na Kandel.

7). Marja Srajczuk na Berezańska.

8). Meszulem Schneeberger na Fraenkel

9). Iwan Capun na Meniw.

Województwo w Stanisławowie podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4. ustawy z 24 października 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa w Stanisławowie w przeciągu 90 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim, które się równocześnie zarządza.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI

II.

Województwo Stanisławowskie.

L. 3493/IIc. 1922.

Stanisławów, dnia 2 maja 1922.

Obszar dworski Wierzchnia — zmiana pocztowego okręgu doręczeń.

Komunikat.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 22 kwietnia 1922 L: 40887/IV z dniem 1 maja 1922 r. wyłącza się obszar dworski Wierzchnia z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Zawadka k. Kałusza i przydziela się go do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Kałusz.

Za Wojewodę: Dr. Hugo SCHWARZ. w. r.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.